

[Thorndahl]

med behandlingen af en beslutning, som folketinget jo med et stort flertal har truffet.

På det principielle plan synes jeg det er rimeligt at føje nogle bemærkninger til det. De ændringer, som folketinget foretog i forbindelse med udskydelsen af den oprindelige revision, som var fastsat til folketingssamlingen 1977/78, var nogle forholdsvis beskedne ting, som man i ministeriet og med tilslutning fra folketinget skønnede rimelige og hensigtsmæssige, og som var tilstrækkelig godt belyst på det tidspunkt. En af de ændringer – der var 3 i alt – man vedtog dengang, har vi til behandling nu. Samtidig med at man foretog ændringerne, gennemførte man altså denne ændring af revisionsbestemmelsen, så det blev udskudt til indeværende samling.

På den baggrund må det være logisk at gå ud fra, at man, når man nu beder folketinget om at tage sig af en sag, behandle den, har overvejet tingene så grundigt i ministeriet, inden man ulejligere folketinget med behandling af nogle ændringer af en eksisterende lov, at man i hvert fald har tænkt sig at sætte denne ændring i kraft, inden man kommer i gang med den egentlige revision. Når vi kom med beslutningsforslaget ved indgangen til denne samling, så var det netop, fordi vi var fanget af revisionsbestemmelsen og det ændrede revisionstidspunkt til indeværende samling i forhold til den ændring, vi foretog af § 27.

Det er rigtigt, at vi efter ønske fra miljøministeren – det kan også være praktisk og rimeligt – bemyndigede ministeren til ved særskilt bekendtgørelse, den, som nu altså omsider kom den 31. oktober 1980, at sætte disse ændringer af § 27 i kraft. Samtidig bemyndigede man ministeren til at fastsætte overgangsbestemmelser, hvor man ikke kunne vide, om de var nødvendige, men hvor det kunne være praktisk at have dem som en mulighed, og det synes jeg også er i orden. På dette område var der ikke tale om nogen ændring af retstilstanden, men om en tydeliggørelse, og det var også i bemærkningerne til denne del af lovforslaget præciseret, at ændringerne, som altså i virkeligheden kun er en tydeliggørelse, ikke fik virkning for de eksisterende betalingsordninger.

På denne baggrund forekommer det mig ærlig talt ejendommeligt, at folketinget skal vente 2½ år på at få sat en beslutning i

kraft, som vi har vedtaget herinde med et meget stort flertal. Det synes jeg principielt er meget uheldigt og meget urimeligt. Ministeren vil selvfølgelig sige, at man ville have sat denne beslutning i kraft under alle omstændigheder, helt uanset om vi var kommet med dette beslutningsforslag eller ej. Det er klart, sådan vil ministeren argumentere.

Jeg vil glæde mig over den kendsgerning, at vores forslag til beslutning, der blev fremsat den 22. oktober 1980, imødekommer ministeren ved at udstede denne bekendtgørelse, som vi foreslår folketinget at pålægge miljøministeren at udstede. Den sætter miljøministeren i kraft 9 dage efter, at vi har fremsat forslaget, altså den 31. oktober 1980. Det sidste skal ministeren under alle omstændigheder have tak for.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til miljø- og planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om fremme af arbejdslyst og initiativ i det danske samfund.

[Af Brixtofte (V) m. fl.].

(Beslutningsforslag nr. B 8. Fremsat 14/10 80).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Selv om dette forslag fra partiet venstres side omfatter mere end arbejdsministeriets område – der er også forslag, der går ind på socialministeriets og boligministeriets område